

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvételi és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.

Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítottatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt-térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pnteken délig beküldeni.

I. évfolyam.

Vasárnap 1892. évi július 3-án.

7. szám.

Üdvözet a „délmagyarországi tanítóegyesület“ tagjainak.

Nagyszámú, több száz tanférfiu ad holnap hétfőn a szomszédos Fehértemplomban találkát egymásnak. Három nagy vármegye Temes, Torontál és Krassó-Szörény népoktatásügyi tanintézeteinek hivatott munkásai gyűlnek össze, hogy a népeiségre és szellemi erőre nézve Magyarország majdnem legelső és leghatalmasabb tanítóegyletének a „délmagyarországi tanítóegylet“nek XVI-ik évi rendes közgyűlését megtartsák, hogy meghallgassák egymás tapasztalatait, egymástól tanuljanak, egymást ismerni, szeretni és tisztelni tanulják, hogy államéletünk egyik legfontosabb tényezője, a népoktatásügy fejlesztése és javítása érdekében egyesült erővel, a szent és magasztos célhoz illő komolysággal tanácskozzanak.

Fehértemplom város áldozatkész közönsége tárt karokkal fogadja vendégeit s mindent megtesz arra nézve, hogy az ünnepélyességek fényét és méltóságát emelje, hogy vendégeinek kellemes és tanulságos ott mulatást szerezzen, hogy megmutassa, mennyire haladt s a kultúra mely fokán áll.

A „Délmagyarországi Tanítóegylet“ keletkezése óta most másodsor tartja Fehértemplomban közgyűlését s ez tanuságos lesz nem csak a tanférfiakra, hanem a polgárságra is, melynek alkalma lesz személyes

meggyőződést szerezni arról a haladásról, melyet Délmagyarország tanítószága az 1873. esztendőben, ott tartott közgyűlése óta tett, — s alkalma lesz megismerni azon szellemet, mely jelenleg áthatja, s mely tanügyünk jövőjére nézve oly szép haladást ígér!

Hogy mily nagyot haladt Délmagyarország tanügye — magyar nemzeti szempontból ítélve — az utolsó két decennium alatt, azt csak az tudja igazán megítélni, ki ismerte a régibb viszonyokat. Az absolutikus kormányának bevallott és határozott célja volt, hogy Temesvár mellett Versecz és Fehértemplomban a germanizálásnak erős várakat emeljen.

Hogy céljukat elérik a „szomorú idők hatalmasai“ tanítóképzőt állítottak Verseczen, melyből 100 és 100 tanítóval árasztotta el Délmagyarországot. E tanítóképzőben azonban a magyar nyelv mostoha, elhagyott gyermek, a hazafias gondolkodás ismeretlen vagy üldözött valami volt.

Szakjaikban kitünő, de Magyarország ezredéves alkotmányának ismeretében járatlan s hazai viszonyainkkal nem ismerős külföldi tanférfiak küldettek le, hogy neveljék azok gyermekeit, kik, mint „német fiúk“ ott küzdöttek Bem apó oldalán a Székely testvérekkel s ott véreztek a „trikolor“ alatt.

Midőn kibékült a nemzet, midőn szabadabban dobogott fel minden szív, — Délmagyarország tanítói is férfias elhatározás-

sal és erélylyel igyekeztek helyre pótolni mindazt, a mit tőlük tanuló éveikben megtagadtak a körülmények.

Életük delén álló, vagy öszülni kezdő tanférfiak kezdték megtanulni a magyar nyelvet, mely lassacsán minden iskolában kezd megvalósulni az öt megillető legelső helyet. Saját jó szántából, minden pressió nélkül határozották el egyes városok és községek, hogy iskoláikban behozzák a magyar tan nyelvet. Hazafias ünnepélyek rendezéséről ad hirt majd innen, majd amonnan a sajtó. Olyan jól esik hallani, midőn a palotaszerű iskolák falai közül száz és száz tüde gyermekhang zengi a Hymnust és a szebbnél szebb magyar dalokat.

A „granicsár szellem“ végelgyöngülésben haldoklik, hogy helyet adjon az egészséges haladásnak.

Alig egy évtizeddel ezelőtt még ritka volt a „Délmagyarországi tanítóegylet“ gyűlésein a magyar szó, „mint a fehér holló“ — s most már évek óta kizárólag csak magyar nyelven foly a tanácskozás.

A vármegyék és városok élére és az oktatásügy vezéreikül oly férfiak kerültek, kiknek működése emberöltőkre kihat.

Az iskolák szelleme a legtöbb helyen magyar lett, tért hódított a hazafias szellem, az egyetértés, a béke és egymásiránti szeretet nemes tana. És e munkából Délmagyarország tanítószágáé volt az oroszlan-

Tárcza.

A zöldbe!*)

Irta Dengi János.

A zöldbe menjünk, édesem, ki!
Üdvölközt ott nem bántja senki.
Mint itt a gonosz emberek.
Virágok, lombok közt bolyongva,
Nem lesz szívünknek másra gondja,
Csak arra, a mit hisz, szeret.
Ne félj! Szívünk ott nem zavarja
Irgy szem, érdekek zsvajja,
Fecsegés, elfásult kedély!
Madár dala, erdő zúgása,
Virágmosoly, lomb fakadása —
Mind boldogságunkról beszél.
Jer, édesem, jer! A tavaszban
Mindenre balzsamos vigasz van.
Ami csak bántott s ami bánt!
Ki perenyi nyugalomra vágyott,
Sosem kereste a világot,
Hanem a zöldet, a magányt!

*) A napokban megjelenő kötetből. Előfizetheti szerzőnél Lugoson (Krassó-Szörény); fűzött példány 1 frt. 50 kr., kötött 2 frt. 20 kr. — Dengi János: Ujabb költemények ezimű kötetére az előfizetési határidőt július 15-éig meghosszabította. A kötet ennek dacára is megjelenik július első napjaiban s az eddigi megrendelőknél azonnal megküldetik. Megrendeléseket tehetni Zunft Antal és özvegy Auspitz Adolfné könyvkereskedésében Lugoson (Krassó-Szörény) megye.)

Mindhalálíg asszony.

Két év előtt a pohárszékes, nagy ebéllőben ünnepeltük Olga napját. Emlékszem: ebéd után a szép asszonnyal ketten ülve maradtunk, ő cigarettákat tömött, én a kész cigarettákat a skatulyába rakosgattam.

Férje kissé be volt csipve és a kis Tarján Emmával az erkélyen könyökölt. Alkalmassint léhaságokat fecsegett; a kövér kis leány legalább egyre-másra kacagott.

A többiek a szalonban kávéztak, valaki a zongorához ült s egy könnyűvérű keringőt játszott. A házi asszony verőfényes mosolylyal hallgatta, halkan ringatta csinos fejét a dal üteme szerint, közbe meg lopva tekintett férjére. És nem ütött a kezemre, ha munkaközben véletlenül meg-megérintettem finom ujjait . . .

Ma a templomban üljük a szép asszony nevenapját. A színes gótblakokon át sápadtan villogó fénysávok verődnek az oltártülke hűvös homályába, a nagy, füres köcsarnokot olykor valami csendes és mégis harsogó morgás járja át, a boltívek alatt szunyadó visszhang alomittasan felelget a miséző pap éneklő kérdéseire.

A kik eljöttek, azok elférnek néhány padban. Elül gyászoló öregasszonyok, feketekabátos rokonok bóbiskolnak, köztük a férj egészséges, piros nyakát látom; hátrább az elhunyt barátnői ülnek, meg a férj néhány barátja.

Most becsapódik hátul az ajtó, a kövezet megkondul apró cipősarkak alatt, aztán egy alacsony női alak bókol az oltár előtt. Kissé megszeppen a zajtól, melyet okoz gyorsan körültekint, egy pillanat alatt eltanulja a komor, szórakozott kifejezést, melyet a többiek arcán lát, aztán besiklik a padba. Egész mise alatt már csak a fehér nyakát látom Tarján Emmának.

Én meg itt állok, másodmagammal, egy kék selyem zászló alatt és azon veszem észre magamat, hogy kezem ösztönszerűen csúszik hol az óram, hol a szivaros tárczám után, szomszédompedig, az öreg doktor, unatkozva dől egyik lábáról a másikra. Ej, ha a boldogult láthatná, minő udvariatlan közönynyel hallgatjuk végig az ő gyászmiséjét, ugyancsak zokon venné!

Kissé elrestem magamat.

El akarom képzelni a szép martírt, a mint ziháló, beteg mellel támolyog Golgotája felé, — de nem tudom. Egy kék szalagos, fehér csipkepongyola, egy örökké mozgó piros legyező, szőke, sűrű türtök az alacsony homlok fölött, — ennyi az egész, a mi megmaradt emlékezetemben. Aztán néhány csipős élez, mit mosolygó szájjal mondott a Tarján-leányokra és egy keringő, az utolsó, melyet velem táncolt . . .

Délutánonkint kimentem mindig a nyaralóba beteglátogatába. Néha összetalálkoztam utközben az öreg doktorral.

— Nos? használ a kreozot?

rész, s ezért kalapot is emel előtte minden elfogulatlanul ítélni tudó polgára e hazának!

Örömmel, igaz lelkesedéssel üdvözljük tehát a nemzet igazi munkásait Fehértemplomban összegyűlt tanítókat, s lelkünkben kívánjuk, hogy tanácskozásukat kísérje a legszebb siker, jellemezze a szent ügyszékhöz méltó férfias komolyság, egyetértés és higadság.

Lobogtassák fennen a kibontott zászlót, melyre a hazaszeretet, a magyar nyelv és magyar kultúra terjesztése van felírva!

Perjéssy Lajos.

Napi hírek.

Személyi hír. Forinyák Gyula altábornagy, honvéd-főparancsnoksági aditus, az akadályozva volt főparancsnok József Főherceg helyett a helybeli honvédség megszűlésére hétfőn este városunkba érkezett s Milleker szállodába szállt. Kedden délelőtt a helybeli honvéd zászlóalj csapatai felett tartott szemlét, mely alkalommal a legénység kitűnő kiképzéséről a legelismertebben nyilatkozott; délután az ezred parancsnoksági irodák ügykezelését vette beható vizsgálat alá, hol szintén mindent a legnagyobb rendben talált. Az altábornagy úr szerdán reggel utazott el városunkból Lugosra.

Athelyezés. Nikolits Lyubomir, magy. kir. honvédhadnagy, ki 2 évi verseczi tartózkodása alatt sok tisztelőt és barátot szerzett magának, a zágrábi XXV-ik honvédfalozal-ezred 3-ik zászlóaljához Glinára helyeztetett át.

Dessewffy Sándor megyés püspökünk bérma-utját, mely hét héttig két rövid megszakítással tartott, befejezte és a püspöki székvárosba, Temesvárra érkezett. Szeptember 7-én Aradra megy és kisasszonynapkor ott fogja a bérma-lást végezni.

Mélt. Klamarik János, miniszteri tanácsos, és a város hatósága közt főreáliskolánknak állami kezelésbe leendő átvétele ügyében, a mult hét végén folytatott tárgyalások biztos reményt nyújtanak arra nézve, hogy a megegyezés az állam és a város közt mihamar létesül. Már most jó eleve kijelentette azonban K. miniszter tanácsos, hogy az állam a főreáliskola jelenlegi épületét nem veszi át, hanem igen is átvénné a főreáliskola céljaira az úri-útczai új elemi iskolai épületet az ujabban vásárolt két telekkel (Bernacsky- és Kehrler-féle házak). Ezen új épületben 8 megfelelő tanterem már van, a többi szükséges helyiségeket a város felépítené (ugy is akart most új elemi iskolát építeni). Az új reáliskolának így két bejárata és homlokzata lenne. Egyik a fehértemplomi, a másik az úri utczára.

— Szédélég. mormogta ilyenkor. Az egész tudományunk — (ezt a szót csudálatos keserűséggel tudta hangsúlyozni). — az egész tudományunk nem egyéb szédélégésnél . . . Az ember ott áll és látja, a szive vérzik és nem tud segíteni . . . Aztán lehajtott fővel baktatott tovább.

A beteg pedig ott ült hintaszékén. a terraszon, mellette a könyvek és divatlapok egész halma. Ha meglátott, reám nevetett és felém nyújtotta a kezét.

— Hogy van, Sándor?

— Köszönöm jól. Hát ön?

— Egészséges vagyok, hanem lusta vagyok öltözködni. Már egy hónap óta nem volt rajtam fűző, — de ahhoz maga nem ért. Iszonyu lehetek ebben a ruhában, mi?

A haja gondosan fel volt tűtve, kezét, a melyre sokat tartott, özbörkeztű fedte, azt hiszem. kevés rizsport is vett az arcára.

Tudtam, hogy nem szabad sokat beszélnie, azért lehetőleg én tartottam szóval. Feltaláltam neki a pletykákat, udvaroltam neki. Ha bókot mondtam, a szemét hunyorgatta, ha rosszat mondtam, a Tarján-leányokra, boldog volt.

Egyszer azt mondta nekem:

— A télen megint bálozni fogok . . . Majd együtt táncoljunk a négyeseket, minden bálon a másodikat . . . A souper-csárdásokat is magával szeretném táncolni . . .

Kezet fogtunk, hogy úgy lesz. Ő ajkába harapott, én meg titokban elmosolyodtam. Keresztül-láttam rajta: biztosra vette, hogy nem fog többé bálozni e világon, különben nem foglalkozott volna velem. Jobb szeretett a mágnásokkal meg a huszárokkal táncolni.

Mikor állapotja rohamosan rosszra fordult, még egyre ámitotta magát és a világot. Nagy gonddal

A fehértemplomi utczára jönne az igazgatói lakás. Ezen városi telek nagysága 5100 négyzetméter. A telek felét huszárcsászárnyának vette pár évtizeddel ezelőtt a város körülbelül 40000 forintért, a másik felét pedig pár héttel ezelőtt 16.000 frtért. Az első helyére három évvel ezelőtt 27.000 frton építette az új elemi népiskolát, mely pompás modern épület. Eddig tehát a leendő főreáliskola telkére és épületére több mint 80.000 frtot adott ki, de szíves készséggel épít még bele 50—60.000 frtot, s fizet évenként 5000 forintot, ha az állam az iskolát átveszi. Még így is évenként 15—18.000 frtot takarít meg a város az államosítás esetén, mivel jelenleg főreáliskolánk fentartása évenként 20—22.000 forintjába kerül.

Jubiláló plébánosok. A csanádi egyházmegye klerusának négy érdemes tagja üli meg július 19-én áldozárra felszentelésüknek negyedszázados évfordulóját: dr. Grosz József, lippai apát-plébános, Bauer György, temesvári zárdabeli gyóntató atya, Schäffer Ferencz, sándorházai és Sárossy József, perlaszi plébános.

Körorvos-választás. A vojvodinczi üresedésben lévő körorvosi állásra Dr. Aberle Hugó választatott meg.

Nyugdíjazás. Városi törvényhatóságunk R. Nikolits Sándor főispán ö Meltósága elnöklése alatt mult hó 30-án tartott közgyűlésében Rezu cha Venczel, érdemekben megöszült főreáliskolai tanárnak f. é. szeptember elsejétől kezdve 1130 frt. évi nyugdíjat szavazott meg. Törvényhatóságunk ezen nemes elhatározását méltán megilleti az elismerés. Rezu cha Venczel pedig, ki közel 40 évig szolgálta hűséggel, szintén szakértelem és szorgalommal Versecz város tanügyét, azon biztos tudattal léphet a jól megérdemelt nyugdíj élvezetébe, hogy nem csak ezrekre menő tanítványai, hanem e város és vidék polgárságának öszinte szeretetét és igaz tisztelét hosszú tanári működése alatt teljesen kivívta.

Tanár-választás. Rezu cha Venczel, verseczi főreáliskolai tanár nyugdíjaztatása által megürült tanári állásra törvényhatóságunk Fertig Vilmos, budapesti polg. és középkereskedelmi iskolai okl. tanárt választotta meg. A mennyiben azonban ezen választást a Nmltszú vallás és közoktatásügyi Miniszterium jóvá nem hagyja, (a pályázat matematika és phisikára volt kírva. F-g tárgyai pedig ábrázoló geometria és matematika) ez esetben a pályázók közül Halbsch Béla, nagy-becskerei főgymnasiumi tanár választatik meg. Bármint düljön is el a dolog, főreáliskolánk jeles új tanerőt nyer, mert nevezett mindkét tanár kitűnő szakférfiu.

Záró-ünnepély a verseczi főreáliskolában. Nem csupán azért, mivel ez évben tetőzetett be főreáliskolánk az első érettségi vizsgálat megtartásával, hanem azon meleg érdeklődésnél fogva is, melylyel közönségünk e tanintézetet figyelmével és érdeklődésével elhalmozza, oly

öltözködött, megrendeléseket tett, bál ruhákat varratott és előfizetett a lapokra. Pedig jól tudta, hogy nem fogja már hasznát venni mindennek. Olyanformán titkolta baját, mint egy leány titkolja bal-lépésének következményét, — ha rajta állott volna bizonyára elutazott volna, hogy valahol titokban essen túl a halál kellemetlen processzusán . . .

Néha kissé ábrándos lett.

— Ha valaha meghalnék, monda egyszer, nem szeretném, ha esős időben temetnének. Ilyenkor senki sem jön az ember temetésére . . .

— Mit tenné maga, ha meghalnék? kérdezett más alkalommal.

— Utána halnék, mondtam udvariasan.

— Ne füllentsen!

Ha tovább erősködtem volna, valószínűleg szavamot vette volna, hogy megteszem, — ha más okból nem is, hát azért, hogy a Tarján-leányoknak a jövő télen egy tánczosukkal kevesebb legyen.

Egyszer egy új verses kötet akadt a kezébe.

O mért oly későn, levelek hullása,

Daru távoztása idején:

Mért nem találkoztam rózsanyiláskor,

Hajnalhasadáskor veled én?

Lassan leejtette a könyvet és homályos szemekkel tekintett reám.

— Lásna, monda lány hangon, ezt nekünk irták . . .

Közel voltam hozzá, hogy szerelmet valljak neki ez este, pedig tudhattam volna, hogy az egész nem egyéb egy kis kaczerkodásnál.

Teljes életében erényes asszony volt, de mindig volt egy udvarlója, a kit szeretett bolondítani, hogy magához lánczolja. Udvarló nélkül épp oly kevéssé tudott volna élni, mint, teszem, rizspor nélkül és mikor a többi elmaradt, megelégedett velem is.

ritka nagy és elegáns közönség jelent meg mult hó 28-án az évszázó ünnepélyen, hogy a volt „Concordia“ nagy tánczteremből rajzteremmé lett legtágasabb helyisége városunknak, kicsinek mutatkozott a hallgatók befogadására. A notabilitások élén ott láttuk Rudnai Nikolits Sándor főispán ö Meltóságát is, ki látható örömmel vett részt a sikerült ünnepélyén. A műsora 14 tagból álló ifjúsági zenekar kezdte meg, nagy tüzzel és hatással adván elő a Rákóczy indulót; majd az ifjúsági éneklőkar zengte el a szótatot, mely után Buday József, főreáliskola igazgatója intézett szép és lelkes beszédet a tanuló ifjúság és közönséghez. A műsor többi számai voltak: Savoyard-Ouverture. Játszotta az ifjúsági zenekar. Szavaltak: a) Kassai hajdu, Erdélyitől. Szavalta Lachstädter Ottó VII. o. tan. b) Magyarokhoz, Berzsenyitől. Szavalta Szoczek Rezső VII. o. tan. c) Bürgschaft von Schiller. Szavalta Heegn Reinhold VII. o. tan. Jutalomdíjak kiosztása. Egyveleg. Játszotta az ifjúsági zenekar. Jagdlied von Mendelssohn, zongorán előadta Hirschl Jgn. VI. o. tan. A vén cigány, Vörösmartytól. Szavalta Crenianu A. VI. o. tan. Búcsú, D. Eötvös Józseftől. Szavalta Nessel Zoltán V. o. tan. Adieux au collége de Belley, Lamartine-től. Szavalta Weiner Henrik VII. o. tan. Hymnus. Énekelte az ifjúsági énekkar. Búcsúszó a VIII. oszt. tanulók nevében írta és mondta Sztanescu Ferencz végzett VIII. o. tan. Kossuth-induló. A szép közönség az összes számokat lelkesen megtapsolta, s azon tudattal hagyta el az ünnepélyt, hogy főreáliskolánk ifjúsága a legjobb kezekre van bízva.

Magyar nyelvtérjesztő egyesületünk tudvalevőleg 25—30 frtnyi összeget szavazott meg azon célra, hogy főreáliskolánk szorgalmas, s a magyar nyelv elsajátításában kiváló előmenetelt tett tanulóit magyar válogatott irodalmi művekkel megjutalmazza. A szép díszkötésű könyveket buzdító szavak kíséretében a záró-ünnepélyen osztotta ki főreáliskolánk ösz igazgatója. — A kitüntetett növendékek névsora: I. oszt. Kaufer Ede, Kurcz Gyula, Nekerkovits Győző, Mihály J.; II. oszt.: Hochbein János, Waldherr Tivadár; III. oszt.: Gecsey Rezső, Lincza Liviusz; IV. oszt.: Csik Mihály, Waldherr József; V. oszt.: Wettl Adolf, Lang József; VI. oszt.: Nyárgul Panta; VII. oszt.: Lachstädter Otto, Weiner Henrik; VIII. oszt.: Stanescu F.

Vizsgálatok sorrendje. Mayering Emma k. a nyilvánossági joggal ellátott magán elemi és polgári leányiskolájában és leánynevelő tanintézetében az évszázó vizsgálatok következő sorrendben fognak megtartani: Julius 4-én hétfőn délelőtt: Hittani vizsgálatok, azok után pedig az elemi osztályok vizsgálatai az összes tantárgyakból; délután 2 óratól, polgári osztályok: magyar nyelv, irálytan, irodalomtörténet, törtélelem és alkotmánytan. — Jú-

Egy nap aztán komolyan meghalt. Egy év előtt történt — éppen a nevenapján — emlékszem, hogy a hír úgy sujtott reám, mint egy kalapácsütés.

Kereveén találták, összegyűrt pongyolával, kuszált hajjal, hidegen, félszegen, mereven. Egy arany madárkalitka, melyet az a fekete fenevad öszszetört, hogy kivegye belőle a halálra rémült, esicsérgő szegény lelket . . .

A gyászistentisztelet még egyre tart; az öreg doktor, a ki különben szép beteges temetésén tavaly ugy sirt, mintha édes leányát vinnék, humorosan öszzeucsuorította a száját és kisompolygott a templomból.

Az ajtó felől rövid, kopogó női léptek hallatszanak. Csudálatos! Ilyenformán kopogott hajdanában a szép asszony cipője, ha megvártam a vasárnapi nagymisén . . .

Furesa volna, ha most eljönne a saját rekvemjére . . . Odaállana mellém, szórakozottan kereszlet vetne, szokása szerint hátrasimitaná füle fölött a fürtöket és suttogó hangon mondaná?

— Rég nem láttam, Sándor.

— Eppen egy éve, hogy nagysádat temettük.

— Mondja csak, mit szóltak az emberek, mikor én meghaltam?

— Oh, nagyon meg voltak lepelve. Senki sem hitte volna, hogy egy szép asszony, a kinek megvan mindene, a mit szeme-szája kívánhat, egész komolyan meghaljon . . .

— Volt-e sok koszoru?

— Egy egész kocsival. Még Tarjánék is küldtek egyet: „Feledhetetlen barátinőjének — a Tarján-család“ . . . Tarján Emma meg ugy zokogott a ravatala fölött, mintha édes néjét temették . . .

Erre a szép asszony az ő jószágos gyermekszívvel bizonyára ezt mondaná;

ius 5-én kedden délelőtt 8 órától: német, szerb és francia nyelv és irodalom; délután: számtan, mértan, földrajz, természetrajz, természettan, vegytan, egészségügy és háztartás-tan. — Július 6-án szerda délelőtt: munka- és rajzkiallítás; délután: zene- és énekvizsgálat. — Ezen vizsgálatokra a T. Cz. szülők és tanügybarátok ezennel tisztelettel meghívottnak.

Gerő Vilmos, verseczi magán elemi tanintézetében f. hó 27-én tartattak meg az évről-évről vizsgálatok, melyeken a szülők és tanügybarátok nagy számban jelentek meg. E tisztán magyar tannyelvű elemi iskola jelen vizsgálata is megmutatta, hogy kitünő hirnevének teljesen megfelel, s hogy a nagyobbára intelligens családok gyermekeiből álló növendékek mily gyorsan és alaposan sajátítják el a magyar nyelvet, s az egyes előirt tantárgyakban mily ritka szép előmenetelt tesznek.

A városi iskolai és népkönyvtár a két hónapi nyútidő alatt csupán csütörtökön 2—4 óráig lesz nyitva. A vasárnapi könyvkiosztás egyelőre elmarad.

A koronázási jubileumi parkünnepély a roszi idő miatt tudvalevőleg június hó 8-áról 18-ára halasztották, a midőn 5 dalegyletünk közreműködése mellett meg is tartották. Városterünk 100 és 100 lampionjával, gazdagon kivilágított vendéglői helyiségeivel igen szép látványt nyújtott. Dalegyleteink kitünő előadásokat produkáltak. A sikerült mulatság közel 200 frttal gyarapította a városi árvaházi alapot.

Két kedves kis táncmulatságról kell referálnunk. Mult szombaton az érettségét tett fiatalság a városkerten, hétfőn pedig a tisztelendő nővérek vezetésére bizott polgári leányiskola növendékei rendeztek táncmulatságot a vasúti állomás mellett fekvő Zoffmann-féle jégpinczében.

A verseczi férfi-dalegylet f. hó 9-én táncmulatsággal összekötött hangversenyt rendez a városkerti lövőház nagy termében.

A pancsovai magy. kir. főgymnasiumban az érettségi vizsgálatra 2 tanuló jelentkezett. Egy már az írásbelin elbukott, a másik szerencsésen átment. Ha tekintetbe vesszük, hogy fehértemplomban 7 jelentkező közül csak 4 ment keresztül s hogy a mi új középiskolánkban 6 tanuló az érettségi vizsgálatot szépen letette, s kettő csupán 3 hónapra utasított vissza egy-egy tárgyból — úgy az eredménnyel nagyon is meglehettünk elégedve.

Megbeszélés. Rezuha Venczel, nyugdíjaztatása alkalmából rendezendő bucsünnepély rendezésének megbeszélése céljából ma vasárnap d. u. 3 órakor a „Milleker“ szállodában összejövetel tartatik, melyre R—a volt tanítványai barátai és tisztelői ezennel tisztelettel meghívottnak.

A „Délmagyarországi Tanítóegylet“ multjából és jelenéből. A tanítók egyesülésére való törekvések a délvídeken 1885-ben nyilvánultak s először ez évi aug. 6. napján gyűltek először össze e célból ezen vidék tanítói Temesvárott;

— Szegény Emma, ha ezt tudtam volna, nem boszantottam volna annyit a kövérségével . . . Ki nem állhattam a szegényt . . . Különbén még mi történt az alatt az év alatt?

— Sok minden, Budapesten szépen épül az országház, a naiva válik a férjétől, az uszályos ruhák ismét divatba jöttek. Párisból azt hallom, hogy felkapták a bal champêtre-t, a hölgyek kerekén kivágtott selyemruhában jelennek meg, csipkés keztyűvel, széleskarimájú kalappal, a melynek a magasra fésült haj a teteje . . .

— Hát a férjem mit csinál?

— A szegény férje egészen oda volt a temetése után, úgy dugdostunk előle puskát, revolvert. Most különben jegyben jár a kis Tarján Emmával, a lakodalmat pedig akkor fogják megtartani, mi helyt a nagysád butorait dezinficiáltak s a kárpitos kifőzte a lószórt a nagysád matráczaiból . . .*)

*) Nem is szükséges ide írni a szerző nevét. A „mi közönségünk“ ugyanis magától „rá jön“, hogy ezt senki más nem írhatta, mint a mi hirves pátriuk „a mi oszlopunk“ Herczeg Ferencz. Összeszámítottuk — éppen 83-an kérték kölcsönbe elolvasni a „Mutamur“-t. — Persze mi mind a 83 félnek azt mondtuk, hogy Singer és Wolfner kötetlenül 2 főtért, pompás díszkötésben egy kicsit drágábbért, de szívesen megküldi. Jó és megbízható forma az. Kérem! Budapesten honol. A mi kedves oszlopunk, kinek nevét nem egyszer viszhangozta már „Schlossberg“ etcetra . . . egyszer s mindenkorra szabadságot adott nekünk arra, hogy minden rendű és rangú, s bárhol megjelent műveit utánnyomassuk. Sok más redaktor megteszi és megteheti már ugyanazt (lásd P—i N—ó „Tacsókó“) engedély nélkül is. A mi áldott jószívű pátriuk, — kire bizonyos „csoglik“ görbe szemmel néznek „mert, hogy nem németül ír“ — még megéri azt, hogy „zum Trutz“ az a 83 familia mind megveszi a könyvét — a mint hogy az illenék is. Sz.

de ugyanezen, mint az 1841. évi kísérletük hajótörést szenvedett azon ellentállás folytán, melyet a hatóságok ellenük gyakoroltak. Ujabb buzgalommal 1858-ban fogtak ismét a már megkezdett, de abban hagyni kénytelenített munkához. Ekkor oly egyének vették át a vezérszerepet, kik jellemük s tudományos készültségükkel fogva a tisztelet tárgyát képezték. E férfiak egyike Rill József, most Vas vármegyei kir. tanfelügyelő, volt. — 1848-ban többszörös szó és írásbeli érintkezés után Rill indítványára abban állapodtak meg, hogy felhívást küldenek szét, hogy e vidék tanítóit egy irodalmi egyesítésére serkentsék. A kidolgozott alapszabályok szerint ezen egyesület főbb célja az lenne, hogy évenként egyszeri összejövetel és irodalmi tételek kidolgozása által a tanítóknak a továbbképzésre alkalom nyújtassék. De ezen nemes törekvés dugába dőlt, részint a fennálló országos viszonyok következtében, részint közönbőség folytán. 1861-ben ismét körözött Rill egy felhívást az egyesülésre. Elhatározott, hogy minden esperességi kerületben gyülekezzenek össze a tanítók, válasszanak 2—3 képviselőt, kik aztán márczius 25., 26., 27. napjain mint az első bánati tanitógyűlésen Temesvárott megjelenjenek. A tervezett összejövetel azonban az ellennyomás folytán elmaradt. Így tartott a bizonytalanság és köriratok, felhívások aerája 1867-ig; midőn édes hazánk alkotmányának teljes élvezetébe lépett. Dieszterwegnek 1861. és a későbbi évekből Rillhez érkezett válaszai, valamint az alkotmányosélet új életre ébresztette a tanítókat. Törekvéseiket fokozta még azon körülmény is, hogy ezen évben szeptember hó 5., 6., 7. napjain tartották meg Bécsben az ausztriai tanítók I-ső országos tanitógyűlésüket. Ezen gyűlésen Magyarországból több mint 100-an vettek részt, kiknek majdnem fele dél-magyarországi tanító volt. 1867. évi május hó 16. napjára Rill társait összehívta Perjámosra tanácskozásra s itt zárt ajtókat mögött — mert mindig kísérték lépteiket — megállapították a módozatokat, melyek szerint aktióba fognak lépni, s az egyesület megalkotják, s majdnem félszázados küzdelem után végre sikerült a dél-magyarországi tanítóknak Rill és sok más buzgalkodása után 1867-ben december 27., 28-ik napjain az első „Bánati tanitógyűlést“ Temesvárott megtartani, hol a „Bánati tanítóegylet“ megalkotott, mely 1870-ben „Délmagyarországi tanítóegylet“ elnevezést nyert. Az egyesület címe: „Délmagyarországi tanítóegylet“, (1870. „bánati“) kiterjedt Temes, Torontál és Krassó-Szörénymegyékre. — Központja: az elnök lakhelye Jelligéje: Bátran, gondosan és Istenben bízva — előre! — Élén áll egy elnök, két alnök, négy titkár, ügyész, pénztáros, ellenőr, két zászlóvivő és tíz választmányi tag és a 15 főkegyeleti főnök. Nagy és közgyűlés tartatott eddig a következő helyeken: I. Temesvárott 1867-ben (alakuló gyűlés); II. Zombolyán 1868-ban; III. Oraviczán 1869-ben; IV. Csákováron 1870-ben; V. Temesvárott 1871-ben; VI. Verseczen 1872-ben; VII. Fehértemplom 1873-ban; VIII. Zombolyán 1874-ben; IX. Perjámoson 1875-ben; X. Temesvárott 1876-ban; XI. Resiczán 1877-ben; XII. Orsován 1878-ban; XIII. Lippán 1879-ben; XIV. Kubinban 1880-ban; XV. Oraviczán 1881-ben; XVI. Pancsován 1882-ben; XVII. Resiczán 1883-ban; XVIII. Nagy-Becskeken 1884-ben; XIX. Nagy-Kikindán 1885-ben; XX. Temesvárott 1886-ban; XXI. Lippán 1887-ben; XXII. Orsován 1888-ban. XXIII. Verseczen. XXIV. Karansebesen, XXV. Temesvárott. Egyesületi elnökök voltak: 1867—1869-ig Kakujay Károly volt nagy-kikindai főtanító. 1869—1872-ig Hetzel Samu ny. temesvári, belvárosi iskolai igazgató; 1872—1875-ig Wiener Péter, volt lippai tanító; 1875—1886-ig Schäffer Károly, temesvár-józsefvárosi isk. igazgató; 1888—1889-ig Hetzel Samu lemondása után a jelenlegi elnök Schenk Jakab, fehértemplomi igazgató-tanító, kinek páratlan buzgalma és kitartása mellett az egyesület jelenlegi aranynapjait éli. 1876-ban tágasabb térre lépett az egyesület működésével: hatáskörébe vonta a családok és társadalmat ezeket igyekezett ügyének még jobban megnyerni, hogy így ezen tényezők közreműködésével feladatának megoldását annál inkább keresztyűlgye. Egy másik törekvése lett a magyar állameszme megszilárdítása és a magyar nyelv terjesztése. Addig a tárgyalások német nyelven folytak, nem mintha a magyar szó ki lett volna zárva, hanem mert a tanítók e nyelvet 1879-ig még csak kis részben értették vagy bírták. — 15 év óta azonban már csak magyar nyelven folynak a tárgyalások, e nyelv varázhatása alatt olvad egybe a délvídekek magyar, német, szerb, román, tót, bolgár és cseh tanítója, ezen hatásnak tu-

lajdonítható azon eredmény, melyet a magyarosodás terén, Temes, Torontál, Krassó-Szörény megyék utóbbi időkben elértek.

Versecz-kubini vasút. A tervezett versecz-petrovoszello-kubini és petrovoszello-pancsovai, valamint az esetleges károlyfalva-petrovoszelloi vasúti vonalok trasszírozása már befejeztetett. A mérnökök, kik azt véghez vitték, már visszautaztak Budapestre, hogy a terveket és előirányzatokat elkészítsék.

Védekezés a peronoszpóra ellen. A földművelésügyi miniszterium új rendeletet küldött le a peronoszpóra elleni védekezésre nézve. Az új rendelet csak némely lényegtelenebb pontjaiban különbözik az előbbtől.

Vetések állása Verseczen és környékén. Az idén az egész környéken a repce rosszul fejtett; az aratás nagyobbára megtörtént, sőt Nagy-Zsám község területén már el is cséplették s az eredmény 2—3 métermázs között ingadozik. A repce minőségileg sem a legjobb, a mennyiben a cséplés idején nagyon megázott. A buzavetések több helyen megdőlték; a tavaszi vetések is igen buján fejlődnek, alkalmasint megölnek. A kukoriczát megkapálták, szépen gyarapodik. A lóhere és fű kaszálását a gyakori esőzés akadályozta. A napszámberék magasak az azelőtti időhöz képest; férfiak kapnak átlagban 70, nők 50 krt. Egy hold kukoricza megkapálása 3—3.50 krba kerül. A lema melanopus, mely az árpat és zabot, helyenkint azonban a buzát is megtámadta, nagyon sok helyen pusztít; a vetések túlbuják és így a kár nem olyan feltűnő.

Választói névjegyzékek. Temes vármegye központi választmánya Deschán Achill alispán elnöke alatt tartott ülésében elhatározta, hogy az országgyűlési képviselő választók 1893-ik évre érvényes ideiglenes névjegyzékeiket folyó évi július hó 5-től 25-ig közzé kell helyezni és pedig július 5-től 15-ig a felszólamlások benyújtatása és július 15-től 25-ig az észrevételek megtehetése végett. A névjegyzékek a községvezetők és a megyei székházban lesznek betekinthetők.

Az aratás vidékünkön nagyjából befejeztetett a búza daczára annak, hogy megvolt dülve, pompás termést ígér. A szőlő is szépen indul a zöld oltások ez idén igen jól sikerültek; vannak szőlőbirtokosaink, kiknek 100 zöld oltás közül 90% megeredt. A kajszinbaraczk most kezd megjelenni a piacon, de a termés nagyon gyarló. Alma lesz elegendő.

Leégett malom. Dettáról írják lapunknak: Mult hó 26-án nagy vihar volt Dettán és környékén. A villám fél tíz órakor lecsapott a „Lamoth és Buchmann“-czég hengermalomába és felgyújtotta azt. A malom régebben épült része teljesen leégett, az újabb épült részt a dettai tűzoltóság megmentette. Tíz vagon gabona és sok liszt a lángok martalékává lett. A gépházat sikerült megmenteni.

A gőzgépezőket és kazánfűtőket vizsgáló bizottság Temesvárott a legközelebbi vizsgálatokat szombaton, július 9-én fogja megtartani a magy. kir. államvasutak műhelyfőnökségének irodájában. E vizsgálatokra szóval vagy írásban lehet jelentkezni a temesmegyei kir. államépítészeti hivatalnál Temesvárott (dikasterialis épület III. emelet). A jelentkezőknek a nmt. kereskedelemügyi miniszteriumnak 1888. évi 9521. sz. magas rendelete értelmében a magyar nyelvben annyi jártasságot kell kimutatni, hogy képesek a kazánügyi rendeleteket elolvasni és teljesen megérteni. A vizsgálatnál a következő okmányokat kell fölmutatni: 1. hatóságilag hitelesített szolgálati bizonyítványokat, melyekből kitűnik, hogy a jelentkező fűtőgőzépész, illetőleg gőzkazánál legalább 6 hónapig működött mint segéd azon szakmában, melyből vizsgálatot tenni kíván; 2. a községi előjáráságtól kiállított erkölcsi bizonyítványt; 3. gépezőknél ezenkívül még tanuló-levellet vagy munkakönyvet.

A megjutalmazott iparostanonczok névsorának folytatása:

Hentesek.

Schmidt Ferencz, Werner Alajosnál, Györts Dragomir, Triszler Frigyesnél.

Sütők.

Barvan Bálint, Pfahler Hugónál, Belschan Armin, Boszak Antalnál, Haas Péter, Eberhardt Antalnál, Ham Bódog, Eberhardt Antalnál, Farkas István, Bruder Mihálynál.

Kárpitosok.

Heidecker Lénárd, Schulz Lénárdnál, Nyitranszky Ede, Nyitranszky Nándornál, Ilics Lyuba, Nyitranszky Nándornál, Lehr Antal, Seidl Gyulánál, Eremia János, Seidl Gyulánál, Deutsch József, Seidl Gyulánál,

Nyomdászok.

Miletics Milutin, Kaszanovics Milánnál.
Steiger József, Kirchner J. E. özvegyénél.

Kerégyártók.

Gyega Toma, Velics Kószlánál.
Jeckl Márton, Lavrics Antalnál.
Winkler Mihály, Imper Imrénél.
Kapajecz Joszám, Davido Józsnál.
Hün Miklós, Barbu Adamnál.
Uzony Pál, Omaszta Józsefnél.
Eremia Barbu, Maximovics Ilánál.
Balan Maxim, Barbu Adamnál.
Kriszt Steva, Wác Antalnál.
Tittlinger Károly, Wác Antalnál.
Novák János, Sztankovits Ivánnál.
Sztankovits Milán, Sztankovits Ivánnál.
Boszjak Joszám, Kumanovics Peránál.
Zsebelyán Józsa, Kumanovics Peránál.
Milosavlyevits Gyóka, Pojnar Szvetozárnál.
Pantelics Száva, Tokin Aczanál.
Kancscky Paja, Barbulovics Józsnál.
Kresago Mita, Veszelinovics Józsnál.
Stojanov Dobra, Vakarescu Lázárnál.
Károly Miklós, Imper Imrénél.

Lakatosok.

Gulics Rezső, Adelmayer Károlynál.

Szilgyártók.

Schmidt Ferencz, Seemayer Fülöpnél.
Albach Mihály, Seemayer Fülöpnél.
Wangler Károly, Spielmann Antalnál.
Zahn Győző, Zahn Györgynél.
Seemayer János, Seemayer Antalnál.

Kovácsok.

Nagy Fabian, Ignatov Peránál.
Fiedler Károly, Rittchen Gyulánál.
Kumanovics Velimir, Kumanovics Györgynél.
Dobroi Vaszilie, Rittchen Gyulánál.
Eremia Miklós, Bauer Gellértnél.
Zsivanon Szvetozár, Weiser Alajosnál.
Muczi Koszta, Berwanger Gellértnél.
Markulin Márku, Kumanovits Szávánál.
Petrin Szvetozar, Bakics Mladennál.
Seemayer Ferencz, Seemayer Károlynál.
Rev Tódor, Schmidt Jánosnál.
Stollmayer Miklós, Firneisz Józsefnél.
Visaczk Miklós, Gergely Károlynál.
Lepadat György, Seemayer Károlynál.
Babecz Nika, Seemayer Károlynál.

Versenyen kívül.

Szladek István.

Szerkesztői levelezés.

Dr. Csurgái László, Czegléd. Minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy legyen eredmény.

U—cs, G—cz, Sch—r, K—k, B—a. Még egyszer egy szívélyes búcsú üdvözet! Várjuk az élmények leírását.

Irodalom.

A király és a nemzet ezüstlakodalma, a koronázás 25 éves jubileuma alkalmából a „Magyar Nők Lapja” is nemzeti köntöst öltött magára s a szokottnál is díszesebb kiállításban jelent meg. Előttünk fekvő 23-ik számának az uralkodó pár sikerült arcképein kívül Király Kálmántól egy lendületes jubiláris költemény, Brankovics Györgytől egy rövid, de velős ünnepi cikks és egy ebesezés, Rudnyánszky Gyulától és K. Martonfy Imrétől egy-egy jóízű humoreszk, Palágyi Lajostól egy csinos kis vers Tasnády Annától és P. Szabó Endrétől egy-egy regényfolytatás képezik változatos tartalmát. Ugyancsak a 23-ik számhoz van — a rendes háztartási rovatokon kívül — a „Lugas” című gyermeklepel is mellékelve, mely igen kedvelt olvasmánya a család apró tagjainak. A „Magyar Nők Lapjából” ingyen küld mutatványszámokat a kiadóhivatal mindazoknak, kik hozzá (Budapest, Kishíd utca 9. sz.) egy levelező lapon fordulnak.

4298. sz. — tkv. 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verseczi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstárnak Szirmán György és Pervu Juon mint Pervu Maxim és Gavrilla örökösai elleni végrehajtási ügyében 82 frt. 55 kr. tőke, 8 frt. 80 kr. jelenlegi és a még felmerülő költség követelés kielégítése végett az árverést elrendelte.

Ennek folytán a verseczi kir. bíróság területén levő Szolsicza községben fekvő s a szolsiczai 63. sz. tjkvben A I 63. hr. 59. ösz. sz. 548., 619. és 692. hrsz. a felvett ingatlan 346 frt., A + 1. sorszám 866. hrsz. a ingatlan 22 frt., A + 972. hrsz. ingatlan 24 frt., A + 937. hrsz. ingatlan 8 frt. kikiáltási árban 1892. évi augusztus hó 17-ik napjának d. e. 9 órákor Szolsicza községhez tartozó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át vagyis 34 frt. 60 kr., 2 frt. 20 kr., 2 frt. 40 kr., és 80 kr. készpénzben vagy az 1881. é. LX. törvény-cikk 42 §-ában jelzett árfolyammal szám. és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban jelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez eltenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák

alatt ezen kir. járásbírósg tkvi irattárban és Szolsicza község előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen a kir. járásbírósg mint tkvi hatóságnál 1892. évi június hó 2-án.

Kérészy, kir. aljbíró.

Vizitation Nr. 4298 gegen die Erben nach Maxim und Gavrilla Pervu über Verkauf von Realitäten gefch. auf 316 fl., 22 fl., 24 fl., 8 fl., am 17. August l. J. 9 Uhr Vormittag im Gemeindehaufe zu Szolsicza.

3637. sz. — tkv. 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verseczi kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstárnak özv. Kakován Erzsébet mint Kakován Gyuka örökösai elleni végrehajtási ügyében 193 frt. 02 kr. tőke, ennek 1891. évi január hó 1-től járó 6% kamata 9 frt. 75 kr. eddigi, 8 frt. 80 kr. jelenlegi és a még felmerülő költség, ugyazinté Bután Jakab csatlakozást nyert végrehajtató 270 frt. s jár. iranti követelésnek kielégítése végett az árverést elrendelte.

Emek folytán a verseczi kir. bíróság területén levő Szolsicza községben fekvő s a szolsiczai 252. sz. tjkvben A I 197. hrsz. ingatlan 194 frt., A + 229. hrsz. ingatlan 138 frt., A + 1245. hrsz. ingatlan 145 frt., A + 265. hrsz. ingatlan 93 frt., A + 391. hrsz. ingatlan 59 frt., A + 378. hrsz. ingatlan 47 frt. kikiáltási árban 1892. évi augusztus hó 4-ik napján d. e. 10 órákor Szolsicza községhez tartozó megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 19 frt. 40 kr., 13 frt. 80 kr., 14 frt. 50 kr., 9 frt. 30 kr., 5 frt. 90 kr. és 4 frt. 70 kr. készpénzben, vagy az 1881. é. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság tkvi irattárban és Szolsicza község előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1892. évi május hó 13-ik napján.

Kérészy, kir. aljbíró.

Vizitation Nr. 3637 gegen Witwe Eiffe Rafovan über Verkauf von Realitäten gefch. auf 194 fl., 135 fl., 145 fl., 93 fl., 59 fl., 47 fl., am 4. August l. J. 10 Uhr Vormittag im Gemeindehaufe zu Szolsicza.

4125. sz. — tkv. 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstárnak Morován Jován elleni végrehajtási ügyében 243 frt. 42 1/2 kr. tőke, ennek 1888. évi január hó 1-től járó 6% kamata, 6 frt. 95 kr. eddigi, 9 frt. 80 kr. jelenlegi és a még felmerülő költség kielégítése végett végrehajtató kérelme folytán az árverést elrendelte.

Emek folytán a verseczi kir. bíróság területén levő Vlakovecz községben fekvő s a vlagkoveci 190. sz. tjkvben A I 1., 2. sorsz. 363 b hrsz. 212. ösz. és 466 b hrsz. alatt felvett ingatlanok 307 frt. kikiáltási árban 1892. évi augusztus hó 17-ik napjának d. e. 9 órákor Vlakovecz községhez tartozó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 30 forint 70 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg tkvi irattárban s Vlakovecz község előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1892. évi május hó 31-én.

Kérészy, kir. aljbíró.

Vizitation Nr. 4125 gegen Jovan Morovan über Verkauf einer Realität gefch. auf 307 fl., am 17. August l. J. 9 Uhr Vormittag im Gemeindehaufe zu Vlakovecz.

1873. sz. — tkvi 1892.

Árverési feltételek.

Az államkincstár (533689 p. u.) végrehajtatónak Gyórits szül. Pavics Lyuba, Romanov szül. Pavics Dragina dentai és Rajkovic szül. Pavics Julia illáncai lakosok mint néh. Pavics Száva ismeretes örökösai végrehajtást szenvedettek elleni 205 frt. 17 kr. tőke s jár. ir. végrehajtási ügyben az 1892. évi augusztus hó 8-ik napján d. u. 2 órákor Dentán a községhez tartozó megtartandó nyilvános árverésen eladás alá bocsátatik a dentai 371. sz. tjkvben foglalt 438. hrsz. 371. ösz. sz. ház, 834 □-ól udvar és kertből, 657. hrsz. 823 □-ól pótkertből, 994., 1403., 1678., 2097. hrsz. □-okból Pávits Szávát megillető 507 frta becsült fele részére, valamint ugyanezen tjkvben felvett váltásigókével terhelt 2331. hrsz. 808 □-ól iparidőből szintén Pávits Szávát megillető 53 frta becsült fele részére álló ingatlanok, mely a 507 frt., illetve 53 frt. becs. s kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs. árának 10%-kát vagyis 50 frt. 70 kr., illetve 5 frt. 30 kr. készpénzben vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig: az első az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 30 nap, a második ugyanazon naptól számított 60 nap és az utolsót ugyanezen naptól számított 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az 1881. évi december

6-án 39,425 I.-M. sz. a kelt rendeletben előírt módon a dentai kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

4. Vevő köteles a vételár után járó kir. kincstári illetéket viselni.

5. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. LX. t.-cz. értelmében csak azon esetben fog kiszolgáltatni ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvény 187. §-a szerint utóajánlat nem tétetik.

Ehhez képest vevők az árverési jogerőre emelkedésekor illetve a fenti 15 nap lefolyása után azonnal a megvett ingatlan haszna és teher ezen időtől fogva is őt illetik.

Ha az árverés alá bocsátott ingatlan bérbé vagy haszonbérbe van adva, ezen esetre az 1881. évi 60. t. 181-ban foglalt rendelkezés szolgálat irányadól.

6. A tulajdonjog bekebelezése csak is a vételár és annak kamatainak teljes befizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

A mennyiben vevő árverési feltételek bármelyikének a kitézett időben eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére az 1881. 60. t.-cz. 188. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénznek elvesztése mellett újabb árverés alá bocsátatni s eladni fog.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság Dettán 1892. évi május hó 12-ik napján.

Juschitz, kir. jbró.

Vizitation Nr. 1873 gegen die Erben nach Sava Pavics über Verkauf des 1/2 Antheiles vom Hause Nr. 371 nebst Hof, Garten und Erlagaarten, ferner 1/4 Grundbesitzpflicht gefch. auf 507 fl., der Hälfte eines Baufeldes gefch. auf 53 fl., am 8. August l. J. 2 Uhr Nachmittag im Gemeindehaufe zu Denta.

4124. sz. — tkvi 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verseczi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtatónak Bakaluca Eva, Zsian Márta és Popovits Szima gyám által képviselt k. Zsian Nikolae szolsiczai lakosok elleni végrehajtási ügyében 169 frt. 13 kr. tőke, ennek 1891. évi január hó 1-től járó 6% kamata, 7 frt. 20 kr. eddigi, 9 frt. 80 kr. jelenlegi és a még felmerülő költség követelés kielégítése végett az árverést elrendelte.

Emek folytán a verseczi kir. bíróság területén levő Szolsicza községben fekvő s a szolsiczai 8. sz. tjkvben A I 1.—4. sorsz. 8. hrsz. 7. ösz. sz. és 562., 650., 671. hrsz. a felvett ingatlanok 371 frt., A + 443. hrsz. ingatlanok 12 frt., A + 1195. hrsz. ingatlan 30 frt. kikiáltási árban 1892. évi augusztus hó 19-ik napjának d. e. 9 órákor Szolsicza községhez tartozó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett birtok szükség esetén a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 57 forint 10 krajczárt, 1 forint 20 krajczárt és 3 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg tkvi irattárban és Szolsicza község előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen a kir. bíróság mint tkvvi hatóságnál 1892. évi május hó 31-ik napján.

Kérészy, kir. aljbíró.

Vizitation Nr. 4124 gegen den miterbjähr. Witwe Zsian über Verkauf von Realitäten gefch. auf 571 fl., 12 fl., 30 fl., am 19. August l. J. 9 Uhr Vormittag im Gemeindehaufe zu Szolsicza.

Legjobb szer szeplő, ragya, májfoltok, pattanások s más bőrkiütések ellen egyúttal óvszer a fény, szél és nap ellen a Küchler-féle kipróbált arczenőcs.

Ezen arczenőcs ártalmatlan anyagoknak tudományos elveken alapuló és szerencsés sikerült vegyülete. Kitértő eredményű s bármily hosszú ideig is elteríthető anélkül, hogy megavasodnék; minélfogva a kereskedésben sokszorosan előjövő **kéz- és arczenőcsökkel** össze nem tévesztendő.

Egy köcsöz ára 30 és 50 kr.

Arczenőcs-szappan

kitűnően tisztít, a bőrt gyengéddé teszi és felhívítja, s emellé fogva a kendőző asztalok elmaradhatlan szappanja.

Egy darab ára 50 kr.

Dr. Steiner-féle arcpaszta. Egy tégely ára 50 kr.

Dr. Horovitz általános szeretetben részesülő arczompadéja, frissítőleg hat a bőrre, azt gyengéddé teszi, tisztítja és simítja, mely által a szeplők, májfoltok és más bőrkiütések eltűnnek. — Egy tégely ára 1 frt.

Dr. Horovitz kitűnő haj-olaja, a fejbőr javítása és erősítésére. A legelső szer nagy betegség után, bekövetkezni szokott hajhullás ellen, mivel a hajgyököket helyrehozza. — Egy üveg ára 87 kr.

Kapható:

Küchler Béla

„A megváltóhoz” címzett gyógyszerárban Verseczen.

Postával naponta szállítatik.